

רב שבתי סופר	סדר חסידי אשכנו פי' סידור לרוקח	רב סעדיה גאון, הרמב"ם מחוז ווטרי	רב עמרם גאון
<p>שרה חדרה שבחו גאולים לשمر על שפת הים. יחד כלם הדרו והמליכו ואמרו: ר' מלך לעולם ועד:</p> <p>צור ישראאל. קומה בעורת ישראאל ופדה נאמרק יהודה ישראאל גאנלו ר' צאות שמו ירוש ישראאל:</p> <p>ברוך אתה ר' גאל ישראאל:</p>	<p>שרה חדרה שבחו גאולים לשمر על שפת הים. יחד כלם הדרו והמליכו ואמרו: ר' מלך לעולם ועד:</p> <p>צור ישראאל. קומה לעורת ישראאל ופדה נאמרק יהודה ישראאל.</p> <p>ונאמר. גאנלו ר' צאות שמו קדוש ישראאל:</p> <p>ברוך אתה ר' גאל ישראאל:</p> <p>ברוך אתה ר' גאל ישראאל:</p> <p>ר' מאיר שליח צבור הוסיף: גואלנו וגוי</p>	<p>שרה חדרה שבחו גאולים לשمر על שפת הים. יחד כלם הדרו והמליכו ואמרו: ר' מלך לעולם ועד:</p>	<p>שרה חדרה שבחו גאולים לשمر על שפת הים. יחד כלם הדרו והמליכו ואמרו: ר' מלך לעולם ועד:</p> <p>ברוך אהה ר'. גאל ישראאל:</p> <p>ואין להוסיף דבר על ר' מלך, מפני שיש מי שטועה ואומר מה שלא תקנו חכמים כאן 'בגלל אבות תושיע בנים' והבא נאולה לבני בנים בא' גאל ישראאל.</p>

תפלה מכל השנה מנטובה שכ"ב: קומה לעוזרת ישראל סדר תפנות כמנג אשכנז' ופולין הנאו שפ"ח: קומה לעוזרת ישראל סדור ר' הירץ ש"צ טוהינגען שנת ש"ך: מהרייל הגיה בתפלה של ק"ק וורמייזא קומה בעוזרת ישראל על דרך רוכב שמיים בעוזר ר' שבתי סופר: קומה בעוזרת כך הוא הנכוון בעוזרת בב"ת ולא לעוזרת בلم"ד, כי הוא מיוסד ע"ש הפסוק 'וקומה בעוזרתי' תהלים לה'

ירושלמי מסכת ברכות דף יא/ב

תני הקורא את שמע בבוקר צריך להזכיר יציאת מצרים באמת ויציב. ר' אומר צריך להזכיר בה מלכות. אחרים אומרים צריך להזכיר בה קריית ים סוף ומכת בכורים. ר' יהושע בן לוי אומר צריך להזכיר את כולו, **וצריך לומר צור ישראל וגואלו**

מה פירוש התואר 'צורך'?

מורה נבוכים - חלק א פרק טז
'צורך' - שם משותף, הוא - שם ההר, "והכית בצורך"; והוא - שם אבן קשה, כחלמיש, "חרבות צורים"; והוא - שם המחצב אשר יחצבו ממנו אבני המתכוות, "הביטו אל צור חוצבתם". ואחר כן הושאל מזה העניין האחרון זה השם **לייסוד כל דבר ומוצאו;** ולזה אמר, אחר אמרו 'הביטו אל צור חוצבתם', "הביטו אל אברהם אביכם וכו'" - כאילו באר, שהצורך ש'חוצבתם' ממנו הוא '아버יהם אביכם', על כן לכן בדרכיו והאמינו בתורתו והתנהגו במדותיו, כי טבע המתכת ראוי שייהה נמצא במה שייחצב ממנו.

ולפי זה העניין האחרון, נקרא הש"ת 'צורך', כי הוא המוצא והסיבה העושה לכל מה שזולתו, ונאמר, "הצורך תמים פועל", "צורךillard", "צורך תשי", "צורות מכדים", "צורך Caldiner", "צורך עלולים". 'ונצבת על הצור' - השען ועמדו על התבוננות היוטו ית' המקור, שהוא המבואר אשר הגיע ממנה אליו כמו שבארנו באמרו לו, "הנה מקום ATI".

ע"פ פשט ברמב"ם פ"ג מהל' תשובה טז חמישה הן הנקראין מיניהם, האומר שאין שם אל"ק, ואין לעולם מנהיג; והאומר שיש שם מנהיג, אבל הם שניים או יותר; והאומר שיש שם רבון אחד, אלא שהוא גוף ובעל תמונה; וכן האומר שאינם לבדו ראשון וצורך כלל; וכן העובד אלה זולתו, כדי להיות מליין ביןו ובין רבון העולמים. כל אחד מחמשה אלו הוא מין:

ספר השורשים לר"ק ערך צור
... ולחזוק הזרים כנה הקל בצורך. כי אין לדמותו, אלא למעשו, והוא דרך העברת הזר תמים
פעלו (דברים לב, ב.), צור עולמים (ישעה כו, ד.), ואין צור Caldino (שמואל א' ב')

תרגום: תוקפא צור מפי' ז' פעמים בשירת האזינו

ואמר: אי אלקימו צור חסיו בו:
אשר הלב ובחומו יאכלו ישחו יין נסיכם
יקומו ויעודכם יהי עליכם סתרה:
ראו עתה כי אני הוא ואין מייד מציל:
דברים פרק לב, לו....

רש"י בסוף השירה האזינו:

נתקנו נא ר' יקודה ול' נממי ר' דוכת כולה נגד יטלהן ול' ג' דוכת מה כולה נגד טעכו"ס... כי ידין ט'
עמו... כי יליינט מה לייטט מיל עזקייאס לי ילהה כי חולת יד וגנו': ומליגט יהלמי - ומליגט יהלמי לי יהלמי
כל יטלהן, כמו יהלמי טיטום לרשת אנטיגריה מה שפלוותם כענין טנהלמי ומלה מוייצמי ומכתה צוותה סהומלה
הלי היו ט' יהלמי: לר' עטה כי הני וגנו' - מה גלה רקכ"ה יטועמו, ויהלמי: לר' עטה כי הני טוח מהמי
זהם עליות הערעה, ומלה מתי תגה עליות הטעמה: ולין מיידי מייל - מי קיליל המלנס [טעכו"ס] מן הערעה הצל
חנוך עלייכם:

~~~~~

אמת אתה ראשון ואתך הוא אחרון

ב"ה כתגאי רכיזו ערזה ברוכות כ: ៤៦ ענ' מ' אה איסואר קאופה מתחפה ה' בא כו' זה כו' ק' ית'
ואתה עטף אתך כלחון פ"ם

בהרבה מקומות בסידור מוזכר עניין יציאת מצרים. שתי ברוכות המיווחדות לכך הן אמת ויציב
אמת ואמונה. בשתיهن מביעים הבטחון שיגאלנו שנית. כל חלק הראשון של אמת ואמונה קαι
על זה [כ"כ רש"י בברוכות יב]. באמת ויציב אומרים

אמת אתה הוא ראשון ואתך הוא אחרון. ומלעדייך אין לנו מלך גואל ומושיע:
[א] למה להזכיר כאן שהוא ית' ראשון ואחרון? נר' שזה מיסוד ר' ישעה פרק מד ו':
פה אמר ד' מלך ישראל וגאלו, ד' צ-אות. אני ראשון ואני אחרון. ומלעדי אין אלקים:
אשר הר"י אברבנאל מפרש: לפי ספרניאל יעד ליטלהן מקום קגדלות הטהומות וסמותים וסיד הטעקה
הצל יעטס רקכ"ה זמן טנהללה שעמידה, סודים צפראס קוזם טלהוי לסס לטהומין זה, וככל יטילו
מסחך הטהומי, כי טוח טיקול על כל הטלקים, וטוח מגיד מליחת הטהומית. ועל זה הוסיף ר' מלך
ישראל וגאלו. ר' ג'omo ספרה ציימיס הלהטנאים מלך יטלהן וווטו ספרה צעמיל גוחלו ומוושטו, ד' צ-אות
לי' הני טוח הטהומן על כל הטהומות.... וננה המל אנכי ראשון ואני אחרון ומלעדי אין אלקים להגיל
ספרה ית' הצל קווילס וגאלן הוותם ממהליים דלהטונא טוח יגאלס ויפלט עטה גהטונא.... נברם עיי"ש בישעה

ברש"י וברד"ק שפירושו על בריאות העולם]
חושبني שעל פי פרושו ניתן לפרש היטב המשך הברכה, להכין את הלב לסמך גאולה לתפלת,
לבתו ולהתפלל שיגאלנו שנית.

גאולה ראשונה:

ממצרים נאלתנו ה"א ו מבית עבדים פדיותנו....

גאולה אחרונה:

.... צור ישראל, קומה בעוזרת ישראל, ופדה, בנאומך יהודה ויישראל.

ונרי לפרש

צור ישראל קומה ... ופדה...

זו הפעם היחידה שבא בסודו התואר 'צור ישראל'? למה מזכירים תואר זה פה? תואר זו בא פעמיים בלבד בתנ"ך. פעם בישעיה לכת:

השיר יתיה לך כולם כליל התקדש חג ושמחת לבב פהולה בחיליל לבוא בהר ד' אל צור ישראל: (ח"י: תקיפה דישראל)

רש"י: השיר יהיה לכם - גליל פקח מטה לנש שמחה זו. כליל התקדש חג - כמו טהומラמס ציר טהומלאס זמלהיס. ונלהט מקלה קוז כלינו נח למל ען סנמלייך, ולימד על פרעה, שהמל ען גליל חילט פקחים. מהולך בחיליל - ומתמו נמלפת סנמלה סממה מ吉利 ניכוליס, טהיה שחיליל מכח לפניהם. לבוא בהר ה', כמו טהניינו נמק' נכויס:

רד"ק: לבא בהר ה' - טהנו גאל פ' טהו יט מקדש לטיל ונחן שם אל צור ישראל טהיט וLOSE ומקום עס מלך השוכן. ולו"ל פילטו כי גליל פקח טימה מגפת מהנה השוכן, שנמל המשיר יהיה לכם כליל התקדש חג - טהומלאס צו טילה והן, וזה לא פקח:

**אנא, צור ישראל, תקיפה דישראל, צורנו וחזקנו עם פרעו ועם מסנהריב, נא
קום ופדן מהגלות שלנו**

במקום השני שמופיע התואר 'צור ישראל' הוא בקשר להבטחה על ביאת המשיח. אולי אכן תקנו תואר זה כאן לرمז על על הטבחותו יה' על משיח בן דוד. עיי' שמו אל ב כג-ג: ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישע, ונאמם הגבר הקם על משיח אלקי יעקב וגעים ומרות ישראל: .... אמר אלקי ישראל לי דבר צור ישראל. מושל באדם, צדיק, מושל רוחת אלקים: ח"י: ואילין פtagמי נבואה דוד דאתنبي לסוף עולם ליום נחמתא דעתידין למתי. אמר דוד בר ישע ואמר גברא דמרבא למלכו משיחא במיר אלקיה דיעקב, ותקין למיימי בחיק מבוסם תושבתה דישראל:

אמר דוד, אלקא דישראל עלי מליל, תקיפה דישראל, דשליט בניין אנשה קושטה דין, אמר למנאה לי מלכא רהו משיחא דעתיד דיקום וישלוט בדחלתה דה'.

קומה בעוזרת ישראל ופדה....

בפסוקי דזמרה סוף הodoו אמורים הפסוק האחרון של מזמור מ"ד, מזמור שנאמר על הגלות שלנו:
קומה עוזרת לנו ופדן למן חסדה:

בתחלת מזמור מ"ד נאמר

(ב) אלדים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלה ביהם בימי קרבם:

(ג) אתה ידה גוים הורשת ותפעם תרע לאומים ותשלחם:

ובסוף המזמור בא חפלה זו.

[לפי ר' שבתי סופר הוא מיסוד על הנאמר במזמור לה' : לדוד, ריבקה ד' את יריבכי למס את לחמי : תחזק מגן
ואצנה וקימה בעוזרתי : ויש נימ גם למעשה על מה מיוסד, האם קומה הוא מלעל או מלרע עיי' במנחת שי שם
שם ובסדר רשות]

ופדה כנאמך יהודה וישראל.

ירמיה פרק כג-ה-ח

הנה ימים באים נאם ד' ובקומי לדור צמח צדיק ומלה מלֵה והשכיל ועשרה משפט וצדקה בארץ; בימי תישׁע
יהוֹרָה, וישראל ישבע לבטח ויה שמו אשר קראו ד' צרכנו; لكن הנה ימים באים נאם ד' ולא אמרו עוד כי ד'
אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם כי ד' אשר העלה ואשר הביא את ורע בית ישראל
מארץ צפונה ומפל הארץות אשר הדתים שם ישבו על ארמותם:

אולי "ופדה כנאמך" - פדה אותו אופן שנאמת
ירמיה פרק לא-לב

הנה ימים באים נאם ד' וכרתי את בית ישראל ואת בית יהוֹרָה ברית חדשה: לא כברית אשר ברתי את אבותם ביום
המיוקד בידם להוציאם מארץ מצרים אשר הימה הפרו את בריתו ואני בعلתי בהם נאם ד': כי אתה הברית אשר
אכרת את בית ישראל אחריו הימים בהם נאם ד' נתתי את תורה בקרבתם ועל לכם אקחנה ויהי להם לאלים
והימה יהיה לי לעם:

~~~~~;

ממשייכים ב'אמת ויציב' עם פסוק מישעיה פרק מז
גאלנו, ד' צ-אות שמו. קדוש ישראל: הפסוק בא במאצע נבואה שנאמרה על חורבן הכל,
על העונש והנקמה שה' יקח מהם. [ג] למה בא גאולה במאצע נבואה זו?
mozciriim 'Peda' v'igalnu. גם בסוף אמת ואמונה מזכירים שתי לשונות אלו בפסוק על פdotenu
וгалותנו העתידה: **כִּי פְדָה ד' אֶת יַעֲקֹב. וְגָאַלְוּ מִיד חֹזֶק מִמְנָו:** (עי' ירמיה פרק ל"א - ההפטורה של
יום ב' דר"ה)